

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדרך היוםי / פרשת פינחס תשפ"ד / גליון מס' 115



עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף לא:

"הרי זו לא תנשא, ואם נשאת לא תצא"

בגמרא השבוע למדנו: שניים מעידים שראו את בעלה של פלונית שמת, ושנים אומרים שהוא עדיין חי, אסורה האשה להינשא. אולם אם עברה ונישאת אינה חייבת להתגרש, מאחר שהאיסור אינו אלא מדרבנן [הגמרא בכתובות (כב ע"ב) מפרשת זאת, ע"ש].

לפנינו תוכנה עמוקה על משקלה של הלכה; אם תעבור האשה פעם אחת על איסור מדרבנן, היא תוכל לחיות חיים ארוכים לצד בעל וילדים, ואם תשמור על ההלכה, צפויים לה חיי עגונות קשים. למרות זאת, מסיקים חכמי המוסר, לא שווה לה לשם כך לעבור על האיסור. מוטב לחיות חיי אומללות ובדידות, מלעבור ולו פעם אחת על איסור מדרבנן.

ראיה נוספת לכך:

קרוב לשנות אלפיים העם היהודי הניגש והנרדף מייחל לגאולה השלימה, יחד עם ריבי רבבות מלאכים, וכן אבות האומה וצדיקיה. כולם מייחלים ליום שבו יהיה ה' למלך על כל הארץ. והנה, כאשר הזדמן רגע אחד כזה בו רוב העם זכאי, רגע של גאולה שמי יודע מתי יזדמן שוב, אם הוא יחול בשבת, קובעת הגמרא בעירובין, מלך המשיח לא יבוא. ומדוע? מפני שבואו יהיה כרוך באיסור תחומין. אבל רגע, איסור תחומין הוא מדרבנן, האם נוותר מחמתו על תיקון העולם? על ישועתו הנצחית של עם ישראל? אכן כן! הנזק שנגרום אם אי מי יעבור על איסור שזכה גדול מהתועלת

איך זה קשור אלינו?

איננו מקלים ראש בשום איסור, גם אם הוא מדרבנן... מפחיד!

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף כט.

"אלמה אמר רב נחמן"

פירוש רש"י על מילות גמרתנו השבוע, נקטע במילים כואבות: "אלמה אמר רב נחמן, לקמן בשמעתין, עד כאן פירוש רש"י זצ"ל, מכאן ואילך פירוש רבינו שמואל ב"ר מאיר"

בצד הגמרא מופיעה גרסה שונה: "כאן מת רש"י"; רבי יחיאל יעקב ויינברג, בעל 'שרידי אש' הסביר את הגרסה שלנו כך: "אם נכדו, הרשב"ם, המשיך את פירושו, הרי שרש"י חי לנצח, אין איפוא לציין שרש"י מת..."

במשך שנים רבות פיכה המעיין שלמרגלות ההר, מרווה במימיו הזוכים את האדם והחי. סלע ענק שנעקר מההר נחת על מקור המעיין וזרימת המעיין פסקה, התושבים ביכו: "המעין חרב". אך זקן הכפר תיקן אותם, תיקן אותם: "המעין לא חרב, הוא נסתם" - הם לא הבינו את דבריו: "מה זה משנה איך נקרא לזה, אין לנו מים" כעבור כמה ימים, כאשר למול עיניהם המשתאות 'נולדו' לפתע בקרבת מקום שלושה מעיינות חדשים, הסביר להם הזקן: "מעין אינו חרב, הוא נסתם, מימיו ימצאו עד מהרה את הדרך לבקוע החוצה, והמעין ימשיך לפכות

מי שזכה להנחיל תורה וחיים לצאצאיו, לעולם אינו מת. הדרך שהנחיל והחכמה שלימד, ממשיכים לתמיד, הוא חי

איך זה קשור אלינו?

אם נחנך ילדינו בדרך טובה, נבטיח לעצמינו חיים נצחיים, המעשים הטובים שלנו ימשיכו לנצח

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף כח:

"מחאה וכו"

השבוע בגמרא אנו לומדים: החזיק אדם בשדה שלש שנים, אף אם אין בידו שטר המעיד שנמכרה לו, אי אפשר לסלקו ממנה, שכן אי אפשר לדרוש מאדם לשמור את שטרו למשך זמן כה רב. אמנם, אם תוך כדי אותה תקופה הבעלים הקודמים מחו והכריזו שהדייר לא קנה את הנכס, עליו לשמור על השטר, שאם לא כן יכולים הבעלים הקודמים לסלקה

למדנו מכאן ש'מחאה' מבטלת 'חזקה'.

מידי שנה, לקראת ימי הסליחות היתה העיירה קוזמיר מתעוררת לחיים; סוחרים ובעלי בתים, כמו חסידים ולמדנים, היו נוטשים את עסקיהם ומתאספים לעסוק בתיקון נפשם. אף הרבי, רבי מרדכי מקוזמיר, היה יושב עם חסידיו במשך שעות ארוכות, ומרומם טפחים רבים מעל הקרקע. באחת השנים, ביום שמחת תורה הביע אחד מהסוחרים את דאגתו: "אמת, התעוררנו והתרוממנו במשך חודש תמים. אך מה יהיה בעוד חודשיים, כשה'ביזנס' יטוף את כולנו...?". הרבי שמע, והגיב על פי סוגייתנו: "המחזיק בשדה חברו, כל זמן שבעל הבית מוחה, בידו לסלקו, אך אם ישתוק, יאבד את שדהו לנצח. אף היצר הרע כך, הוא מתנחל בלבבותינו בלא רשות; מדי תקופה עלינו למחות בו ולהבהיר לו שהוא אינו בעל הבית, וכך נוכל לסלקו ברגע שנרצה"

איך זה קשור אלינו?

לימוד מוסר, שמיעת דברי התעוררות, אינם חולפים ללא רושם, הם מביאים אותנו לעצירה משטף החיים, ובמוקדם או במאוחר גם ישפיעו על המעשים